

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**
**Извештај комисије за избор др Андрије Шоћа у научно звање виши научни
сарадник**

На седници Наставно-научног већа Филозофског факултета Универзитета у Београду одржаној 21. маја 2026. године, именовани смо у комисију за избор др Андрије Шоћа у научно звање виши научни сарадник.

Прегледом материјала који нам је достављен, као и на основу увида у његов научни рад и публикације, Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду подносимо овај извештај.

1. ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Име и презиме: Андрија Шоћ

Година рођења: 1983

Радни статус: запослен

Назив институције у којој је запослен: Филозофски факултет Универзитета у Београду

Претходна запослења: /

Образовање

Основне академске студије: 2002-2007. године, Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Одбрањена докторска дисертација: 2014. година, Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Постојеће научно звање: Научни сарадник

Научно звање за које се подноси захтев: Виши научни сарадник

Датуми избора, односно реизбора у стечена научна звања (укључујући и постојеће)

научни сарадник: 21.05.2017. (први избор), 22.02.2022. (реизбор)

виши научни сарадник:

Област науке у којој се тражи звање: Друштвене науке

Грана науке у којој се тражи звање: Филозофија

Научна дисциплина у којој се тражи звање: Филозофија

Назив матичног научног одбора којем се захтев упућује: Матични научни одбор за филозофију, психологију, педагогију и социологију.

Стручна биографија

Др Андрија Шоћ је рођен 17.3.1983. године у Београду. Основну и средњу школу завршио је у Београду. Студије филозофије на Филозофском факултету у Београду завршио је 2007. године. Следеће године на Одељењу за филозофију уписао је докторске студије које је завршио са просечном оценом 10. Докторску дисертацију

Спинозизам и савремене теорије о односу духа и тела одбранио је 2014. године. Од 2009. до 2018. године држао је вежбе из предмета Историја филозофије 3а и Историја филозофије 3б, а школске 2012./2013. године и школске 2013./2014. године из предмета Ранохришћанска и средњовековна филозофија на Одељењу за филозофију, за шта је од студената бивао позитивно оцењен.

Од 2008. до 2011. године др Шоћ је био стипендиста Министарства за науку и технолошки развој Републике Србије. У звање истраживача-сарадника на Институту за филозофију Филозофског факултета у Београду изабран је 2011. године, а реизабран 2014. године. У звање научног сарадника изабран је 2017. године, а реизабран 2022 године. Био је ангажован на пројекту „Експланаторни јаз у филозофији и науци“ Филозофског факултета у Београду. Тренутно је ангажован на пројекту финансирања научноистраживачког рада на Универзитету у Београду, који реализује Институт за филозофију, а финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Поред тога што учествује на пројектима, др Шоћ је однедавно координатор групе за филозофију политике на Институту за филозофију Филозофског факултета у Београду.

Од последњег избора у звање, др Шоћ је учествовао на многим конференцијама у Србији и иностранству (Ријека, Падова, Даблин, Солун, и друге). Др Шоћ је успешно аплицирао за Erasmus+ и CircleU програм размене. У оквиру овог програма, он је, у својству гостујућег предавача одржао изборни курс на мастер студијама на Карловом Универзитету у Прагу. Имао је предавања по позивима у Порту, Лувену и Лондону, као и два предавања по позиву на конференцијама у Београду.

Од последњег избора, др Шоћ је објавио више радова у домаћим и међународним часописима, односно зборницима, и учествовао у уређивању зборника и тематског броја часописа. Укупно прилаже деветнаест радова.

2. ПРЕГЛЕД НАУЧНЕ АКТИВНОСТИ

У оцењиваном периоду, Андрија Шоћ је радио истраживања из неколико области. Пре свега, реч је о областима немачке класичне филозофије и политичке филозофије.

Када је реч о немачкој класичној филозофији, Шоћ је био аутор више радова, као и монографије на тему Кантовог трансценденталног идеализма. У истом периоду, био је ко-уредник једног тематског броја часописа *Belgrade Philosophical Annual*, где је позвао

неколико проминентних аутора из области Кантове филозофије (Сорин Баиасу, Карл Шефер, Мајкл Левин) да приложе своје радове поводом тристогодишњице Кантовог рођења. Такође је учествовао на већем броју конференција (на некима по позиву) и организовао једну међународну конференцију у оквиру Филозофског факултета, а сарађивао је и са колегама са страних универзитета. У оквиру те сарадње је организовао и једну конференцију на Универзитету у Риједи са колегама из те институције. Крајем 2025. године у оквиру CircleU мобилности, боравио је на King's College London, где је одржао и предавање по позиву на тему „Primacy of the Practical and Normative Republicanism: A Kantian Exploration of Democracy/Autocracy Spectrum“. Такође, у овом периоду Др Шоћ је радио и на уређивању међународног зборника радова на тему актуелности Кантове филозофије (*Kant's Legacy for the 21st Century: Knowledge, Culture, Beauty*) са Џесиком Лич (King's College London), која ће изаћи у издању Routledge-a у јулу 2026. године.

Други ток истраживања Андрије Шоћа односи се на политичку филозофију са специфичним освртом на покушај да се традиционалне и савремене филозофске теорије повежу са савременим емпиријским истраживањима – пре свега грађанске делиберације и партиципације – као и да се примене на савремена питања која су до сада обично била у домену политичких наука. У изборном периоду, Др Шоћ је објавио више радова на ову тему, учествовао у настави на мастер студијама Карловог Универзитета у Прагу у два наврата и имао неколико конференција, боравака и предавања по позиву. У оквиру међународне сарадње, Др Шоћ тренутно пише коауторски рад са Кристофом Нисеном (Универзитет у Антверпену), а у претходном периоду био је и у пројектном тиму који је аплицирао за један од пројеката Фонда за науку. Поред тога, остварио је учешће у пројекту „Човек и друштво у време кризе“, Филозофски факултет у Београду, 2023. године.

3. ПРИКАЗ НАЈЗНАЧАЈНИЈИХ РЕЗУЛТАТА

Приказ пет најзначајнијих резултата у изборном периоду:

1) Монографија *Трансцендентални идеализам* (Слио 2021) састоји се из увода, пет поглавља и закључка. У првом поглављу др Шоћ настоји да испита шта је дистинктивно својство трансценденталног идеализма. Према Гајеру и Хорстману, идеализам одликују три основне тезе: 1) постоји нешто чија је унутрашња природа независна од људског сазнања; 2) та је природа, с обзиром на досег људских сазнајних

моћи, нама непозната; 3) сазнајна активност људских бића је конститутивна, а не само рецептивна. Др Шоћ затим указује на то да постоје системи који се обично називају идеалистичким (Платонов, Барклијев и Лајбницов), а заправо су догматички. Обрнуто је такође случај: аутор анализира нека кључна места у главним списима Лока и Спинозе, и показује како се и код ових филозофа у овом или оном виду могу пронаћи тезе које веома личе на три наведене идеалистичке тезе.

У другом поглављу др Шоћ говори о Кантовој мотивацији за окретање идеализму, његовим доказима важења сопственог система и побијању других видова идеализма. У трећем поглављу он разматра Кантово схватање чулности, разума, моћи суђења, основних ставова и других средишњих елемената трансценденталног идеализма. У склопу тог разматрања, др Шоћ указује на три имплицитне стратегије које читаоцу могу помоћи да разуме Кантове тезе. Прва је противчињеничко мишљење, које се може учити кад год Кант, разматрајући неку сазнајну моћ, говори шта би било случај да немамо ту конкретну моћ. Друга, блиско повезана са првом, је функционалистичка стратегија издвајања сазнајних моћи на основу улога које морају играти да би човек имао сазнање. Наиме, Кант полази од тога шта је неопходно да би наш суд о неком предмету био истинит, а потом указује на то која сазнајна моћ може испунити ту конкретну улогу. Трећа стратегија је формулисање трансценденталних аргумената. Аутор показује да Кант на многим местима у свом систему даје трансценденталне аргументе чак и када их не формулише експлицитно на тај начин.

Ове три стратегије треба читаоцу да укажу на сву сложеност Кантовог идеалистичког система, што је посебно важно учинити пре него што се у четвртом поглављу изложе каснији идеалистички системи Фихтеа, Шелинга, Хегела и Шопенхауера. Четврто поглавље се састоји из три одељка у којима се Кантов идеализам посматра у ширем контексту интелектуалне климе у Немачкој крајем осамнаестог века. Пре свега, реч је о вези идеализма и просветитељства с једне, и идеализма и романтизма, с друге стране. У другом одељку се разматра смисао Кантове тезе да је ствар по себи несазнатљива, док се у трећем истиче како та теза наводи Кантове критичаре на став да је Кант направио компромис са догматизмом. Иако су наведени Кантови критичари намеравали да формулишу доследније верзије идеализма, чини се, како аутор истиче, да су они сами ипак направили компромис са догматизмом. Основни разлог за то је што су, постулирајући Апсолут у овом или оном облику као крајњи основ постојања света и крајњи гарант људске слободе и сазнања, пост-

кантовски идеалисти одузели и активност и конститутивност људским бићима. На тај начин, они су одбацили трећу тезу, која дистингуира идеализам од догматизма, и тиме направили управо онај компромис за који су оптужили Канта.

У петом поглављу аутор разматра на који начин Кантово схватање морала, телеологије и статуса човека у грађанском друштву произлази из основних метафизичких и епистемолошких ставова изнетих у Критици чистог ума. Говори се о томе како Кант доводи у везу два различита аспекта свог идеализма – нужност природе и слободу човека – тако што уводи телеолошка разматрања. Примена идеје сврховитости даје посебно место слободи човека и чини га сврхом природе: за Канта се човекова сврха испуњава у грађанском друштву, што значи да се Кантова политичка филозофија може посматрати као резултат, па чак и као циљ (или један од циљева) разматрања изнетих у прве три Критике.

Основна теза која се брани у књизи, и која се детаљно брани у закључку, гласи да је практична аутономија нужна за постојање теоријске аутономије, те да људско сазнање не може бити конститутивно ако човек није слободан у оном смислу у којем Кант то тврди. Пошто је Апсолут у алтернативним идеалистичким системима представљен као нешто што детерминише човека споља, ти системи заправо не могу да се сматрају идеалистичким на онај начин на који то њихови аутори подразумевају. Једини идеализам који је то у пуном смислу, тврди се на крају књиге, јесте Кантов, или бар мора бити у овим кључним погледима релевантно налик Кантовом.

Књига узима у обзир савремене интерпретације, некад критички, некад са одобравањем, али је пре свега писана из перспективе филозофа који су формулисали тезе које књига анализира. У различитим деловима књиге се говори о местима на којима постоји несклад између начина на који један филозоф схвата свој систем и начина на који га схватају други филозофи из угла сопствених система. Др Шоћ има за циљ да својом књигом приближи идеализам онима који се први пут сусрећу са њим, али и да формулише тезе које би могле бити интересантне онима који су већ упознати са филозофским традицијама о којима је у књизи реч.

2) Рад „From Deliberation to Participation: Democratic Commitments and the Paradox of Voting“ испитује однос између политичке делиберације и грађанске партиципације, полазећи од „парадокса гласања“ и тезе о ирационалности изборног чина. Андрија Шоћ предлаже појмовни заокрет, посматрајући гласање не као средство за постизање

конкретног исхода, већ као конститутивну грађанску обавезу која афирмише демократску праксу. Уводи се појам мета-парадокса гласања, који се користи како би се показало да је изборна апстиненција ирационална јер подразумева прихватање демократског оквира уз одбацавање његове суштине. Коначно, рад нуди решење јаза између делиберације и партиципације залажући се за делиберативну праксу утемељену на свести о грађанским улогама.

3) У раду „Participation, Responsiveness, Interaction: The Importance of Epistemic Checks and Balances for the Revitalization of Democratic Institutions“ Андрија Шоћ полази од проблема глобалног раста аутократизације. Циљ његовог истраживања је испитивање могућности ревитализације демократије кроз снажнији партиципативни елемент. Аутор заступа тезу да се аутократизација може зауставити само „изнутра“, активним деловањем грађана. Анализирајући потребу за партиципацијом и одговарајући на приговоре стандардним моделима, рад предлаже „проширени модел партиципације“ који укључује респонзивност грађана на институционалне промене и плодну интеракцију између грађана и институција. Ефектност овог модела аутор поставља у заједнички епистемички оквир, где је кључна тачка поседовање знања о сопственом положају, механизмима одлучивања и темама које се тичу свих оних који учествују у демократском систему. Овај модел служи као дијагностички алат за процену политичких система и оквир за јачање демократије. Кључни закључак је да виталност демократског система захтева не само институционалне, већ и епистемичке механизме контроле и равнотеже, засноване на дељеном знању грађана и представника власти.

4) У раду „Unity, Freedom, and History: The Primacy of the Practical and Lara Ostaric’s “Moral Image Realism” Thesis within Kant’s Critical System“, Андрија Шоћ испитује појам јединства у Кантовом систему. Аутор прво анализира тезу Ларе Остарић о „реализму моралне слике“ (МИР), према којој етичко друштво за Канта није утопија, већ остварив пројекат који обезбеђује кохерентност система. Надовезујући се на ову тезу и проширујући је, аутор користи Кантово начело „примата практичног“ како би поткрепио његов став о прогресу моралних делатника ка „царству сврха“. У тексту се тврди се да овако проширена теза чини Кантову филозофију емпиријски усмереном, нудећи конкретну анализу моралних циљева у реалном свету. Овакав приступ нуди нову перспективу на проблем применљивости Кантове практичне филозофије и редефинише однос између етике, политике и историје у његовом систему.

5) 3) У тексту Trust in Falsehoods: Definitions, Sources, Challenges“, Андрија Шоћ анализира утицај става поверења на прихватање различитих облика неистина: дезинформација, мисинформација, пропаганде, и других. Он прво формулише појмовну трихотомију мисинформација/дезинформација/малинформација, нудећи аргументацију у прилог томе да је ове појмове потребно дефинисати суптилније него што се то стандардно чини. То је, како тврди, неопходно ради бољег разумевања различитих епистемичких ефеката које ове категорије имају на нас. Друго, студија развија свеобухватну дефиницију поверења, наводећи четири различита извора – сазнајни, афективни, бихејвиорални и вредносни. Ови извори се затим мапирају на сложену таксономију унутар предложеног „пејзажа обмане“ (списка различитих врста намерно или ненамерно пласираних неистина), појашњавајући како специфичне неистине експлоатишу различите механизме поверења. Треће, рад нуди неколико стратегија за побољшање стандардних приступа ублажавању поверења у неистине, утемељене на претходној анализи. Коначно, дискусија се проширује на нове способности генеративних модела вештачке интелигенције. Како Шоћ тврди, чињеница да путем генеративних модела можемо индуковати ширење неистина сугерише проблем носиоца значења и истине. Наиме, ако је неку обману генерисао дигитални алат, тај исказ је један степен удаљен од онога ко је искористио алат како би то генерисао. То, како се закључује у тексту, значајно мења факторе релевантне за стабилност епистемичког поверења и захтева нова решења за одбрану од традиционалних облика обмане.

4. ПОКАЗАТЕЉИ УСПЕХА У НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКОМ РАДУ

Потребно је дати опис остварених показатеља успеха у научноистраживачком раду у складу са чланом 27. овог правилника (уз обавезно прилагање предвиђених доказа кроз информациони систем еНауке) и то за:

4.1. Утицајност

Цитираност Google Scholar: 23 цитата
(https://scholar.google.com/citations?hl=en&user=3sPjWL4AAAAJ&view_op=list_works&sortby=pubdate)

Цитираност Dimensions: 17 цитата (<https://enauka.gov.rs/cris/rp/rp12165/indicators.html>)

4.3. Руковођење пројектима и потпројектима (радним пакетима)

Учешће у пројекту финансирања научноистраживачког рада на Универзитету у Београду - Филозофском факултету (број уговора 451-03-137/2025-03/ 200163).

4.4. Уређивање научних публикација

Гостујуће уредништво: „Kant's Anniversary Special: Celebrating The Enduring Philosophy of Immanuel Kant“, *Belgrade Philosophical Annual*, 37(3), 2024. Са: Милицом Смајевић Рољић и Јеленом Говедарицом.

4.5. Предавања по позиву (осим на конференцијама)

1. „Primacy of the Practical and Normative Republicanism: A Kantian Exploration of Democracy/Autocracy Spectrum“, King's College London, 22.10.2025.

2. „Trust in Falsehoods“, Универзитет у Порту, 6.11.2024.

3. „The Role of Truth in Politics“, UC Louvain, 6.5.2024.

4.6. Рецензирање пројеката и научних резултата

Рецензирање радова:

1) „Rethinking Competent Political Participation: Political Fanaticism, Political Fetishism and Resisting Utopophilia“, *Journal of Value Inquiry*, Springer.

2) „Two Faces of Politics: Political Implications of Kant's Aesthetics“, *Croatian Journal of Philosophy*.

3) „Generative Artificial Intelligence, truth and ethics“, *Digital Society*, Springer

4.7. Образовање научних кадрова

Учешће у настави у изборном периоду:

1) Историја филозофије 3а, Филозофски факултет Универзитета у Београду, 2016, 2017.

2) Историја филозофије 3б, Филозофски факултет Универзитета у Београду, 2016, 2017, 2018.

3) Trust and Deliberation: In Search for a Way to Reduce Polarization, МА курс, Карлов универзитет у Прагу, 4.10.-11.10.2021.

4) Trust, Deliberation and Participation: How to Stop Democratic Backsliding at our Master programmes Political Science and International Economic and Political Studies, Карлов универзитет у Прагу, 11.4.-18.4.2023.

БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

1. „Dogmatic Idealism: Post-Kantian Criticism of the Thing-in-itself“, *Ausgehen von Kant*, ур. Violeta L. Waibel, Max Brinnich, Christian Danz, Michael Hackl, Lore Huehn, Philipp Schaller, Ergon Verlag, 2016, 115-128. (M14)
2. „Kant, Hegel and the Absolute“, *Hegel Jahrbuch*, Berlin: De Gruyter, 2016, 360-366. (M24)
3. „Rationality, Values, and Voting: Deliberative Democracy and Deliberative Education“, *Theoria*, Београд, 59(3): 81-92, 2016. (M24)
4. „Делиберативна демократија између морализма и реализма“, *Филозофија и друштво*, 27(4): 920-937, 2016. (M24)
5. „Реалистичко и идеалистичко схватање супстанције: Кант и његови претходници“, *Theoria*, Београд, 60(3):105-129, 2017. (M24)
6. „Transcendental Idealism, Cognitive Uniformity and the Normativity of Aesthetic Judgments“, *Natur und Freiheit*, ур. Violetta L. Waibel и Margit Ruffing, Berlin: De Gruyter, 2018, 3081-3088. (M14)
7. „Поверење, легитимитет и делиберација: емпиријска истраживања и практичне примене“, *Theoria*, Београд, 62(1): 103-118, 2019. (M24)
8. „Meta-Political Cognitivism and the Place of Truth in Politics“, *Theoria*, Београд, 64(2): 79-94, 2021. (M24)
9. „Ка обухватном појму поверења“, *Критика*, Београд, 2(1): 35-52, 2021. (M53)
10. Трансцендентални идеализам, Клио: Београд, 2021. ИСБН: 978-86-7102-657-4 (M42)
11. „Deliberative Education and Quality of Deliberation: Toward a Critical Dialogue and Resolving Deep Disagreements“, *Liberating Education: What From, What For?*, ур. Cvejić, Igor, Krstić, Predrag, Lacković, Nataša, Nikolić, Olga, Београд : Institut za filozofiju i društvenu teoriju 123-145 (M14)
12. „From Deliberation to Participation: Democratic Commitments and the Paradox of Voting“, *Filozofija i društvo*, 33(1): 98-119, 2022. (M22)
13. „Vrlina i integritet u Kantovoj etici“, sa M. Jovanović, u: *Virtues and vices – between ethics and epistemology*, ур. Nenad Cekić, Filozofski fakultet Univerziteta u Beogradu, 169-180, 2023 (M44)
14. „Only a Theory? Substantive and Methodological Strategies for Regaining Trust in Science“, u: *The Science and Art of Simulation*, sa M. Jovanović, ур: Resch, M.M., Formánek, N., Joshy, A., Kaminski, A., Springer, 2024, 237-253. (M14)
15. „Participation, Responsiveness, Interaction: The Importance of Epistemic Checks and Balances for the Revitalization of Democratic Institutions“, u: *Participatory Democratic Innovations in Southeast Europe*, ур. Irena Fiket, Čedomir Markov, Vujo Ilić, Gazela Pudar Draško, London: Routledge, 2024, 37-57. (M14)
16. „Unity, Freedom, and History: The Primacy of the Practical and Lara Ostaric’s “Moral Image Realism” Thesis within Kant’s Critical System“, *Croatian Journal of Philosophy*, Zagreb: Institut za filozofiju, 25(74), 2025 145-154. (M22)
17. „Problem početka filozofije: Sistem i bezpretpostavnost u postkantovskom nemačkom idealizmu“. *Theoria*, Београд, 68(4), 2025 162-175. (M24)
18. „Trust in Falsehoods: Definitions, Sources, Challenges“. In: Resch, M.M., Herrmann, M., Kaminski, A., Stelzer, M., Wiengarn, J. (eds) *Trust and Disinformation*, 29-43, 2026. Springer, Cham. (M14)
19. „Self-Censorship and the Puzzle of Publicity: Kant’s Political Philosophy in the Context of Democracy/Autocracy Dichotomy“, *Theoria*, Београд, 69(1), 45-68, 2026. (M31)

5. КВАНТИФИКАЦИЈА НАУЧНИХ РЕЗУЛТАТА КАНДИДАТА

У доњу табелу треба унети податке о научним резултатима кандидата оствареним у оцењиваном периоду, уз нормирање у складу са овим правилником. У табели је неопходно обрисати непопуњене редове. У прилогу извештаја неопходно је доставити одговарајуће доказе кроз информациони систем еНаука.

Врста резултата	Вредност резултата (Прилог 2.)	Укупан број резултата (укупан број резултата који подлежу нормирању)	Укупан број бодова (укупан број бодова након нормирања)
M14	5 бодова	6	30
M22	6 бодова	2	12
M24	4 бода	7	28
M31	3,5 бодова	1	3,5
M42	7 бодова	1	7
M44	3 бода	1	3
M53	1 бод	1	1
УКУПНО		19	84,5

Поређење са минималним квантитативним условима за избор у тражено научно звање

Диференцијални услов за оцењивани период за избор у научно звање: виши научни сарадник	Неопходно	Остварени нормирани број бодова
Укупно	50	84,5
Обавезни (1): M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M31+M41+M42+M43+M44+M51	30	83,5

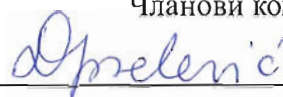
6. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу приложених материјала др Андрије Шоћа, Комисија је установила да његови радови у погледу свог броја, квантитативне категоризације и стручног квалитета у потпуности задовољавају прописане критеријуме за стицање звања вишег научног сарадника у области друштвених наука. Др Шоћ је учествовао на многим скуповима, како у Србији, тако и у међународним оквирима. Његов рад обухвата како истраживачку, тако и наставну компоненту, а поред писања учествовао је и у уређивању публикација, организовању међународних конференција, рецензирао је радове, држао гостујућа предавања на високошколским институцијама, као и предавања по позиву у оквиру научних скупова. По броју и структури бодова значајно премашује прописани минимум. Такође је, између осталог, учествовао у популаризацији науке у оквиру

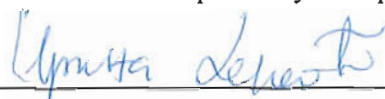
догађаја које је организовао Филозофски факултет Универзитета у Београду. У својим радовима, како из области историје филозофије, тако и из области филозофије политике, др Шоћ истиче важност обухватне појмовне, компаративне односно интердисциплинарне анализе. Наступајући све време примарно из угла филозофије, он тиме указује на актуелност и значај ове дисциплине у развоју друштвено-хуманистичких наука. У светлу свега наведеног у овом извештају, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду да изабере др Андрију Шоћа у звање Виши научни сарадник.

У Београду, 25. маја 2026. године

Чланови комисије:

Проф. др Душко Прелевић
Председник комисије
Редовни професор
Филозофски факултет
Универзитет у Београду

Проф. др Ирина Деретић
Редовна професорка
Филозофски факултет
Универзитет у Београду

Др Газела Пудар Драшко
Виша научна сарадница
Институт за филозофију и друштвену теорију
Универзитет у Београду